

Posudek diplomové práce Ondřeje Čurilly „Působnost valné hromady společnosti s ručením omezeným“

Diplomant zvolil pro diplomovou práci téma které bylo již mnohokrát zpracováno jak v časopisecké literatuře, tak v monografiích, komentářích a učebnicích. To na jedné straně znamená určitou nevýhodu, spočívající v tom, že není jednoduché zvolit nový přístup k tématu a dospět k novým dosud nepublikovaným závěrům, na druhé straně ale určitou výhodu neboť diplomant má k dispozici dostatek pramenů a tedy i odborných názorů, ze kterých lze při zpracování diplomové práce vycházet, porovnávat je, polemizovat s nimi a případně je dotáhnout k novým závěrům.

Z odkazované literatury i z vlastního textu práce je patrné, že se autor s literaturou vztahující se k tématu seznámil a její znalost v práci aplikoval. V některých případech provádí diplomant srovnání závěrů jednotlivých autorů, ve většině případů však s jejich názory nepolemizuje, a většinou ani nevyjadřuje souhlas či nesouhlas a některými z nich.

Za velmi přínosnou považuji práci s judikaturou, ve které se diplomant velmi dobře orientuje, a aplikují ji v podstatě vyčerpávajícím způsobem. Jen drobným nedostatkem v této souvislosti je, že v některých případech nerozlišuje mezi spisovou značkou a číslem jednacím.

Obecně lze o předložené práci říci, že je zpracována na poměrně dobré úrovni, je přehledná a jednotlivými aspekty úpravy se zabývá v potřebné hloubce, byť většinou spíše popisným způsobem.

Na tom nic nemění následující dílčí připomínky týkající se spíše drobnějších formulačních, stylistických a někdy i odborných pochybení. Za taková pochybení lze považovat například to, že diplomant:

- Na s. 5 tvrdí, že k právní úpravě společnosti s ručením omezeným došlo poprvé počátkem 20. století.
- Na s. 8 tvrdí, že „kolektivita“ valné hromady je m.j. prolomena tím, že ve vícečlenných společnostech ji může v konkrétní situaci tvořit i jen jeden společník a na stejné straně tvrdí, že otázka, zda je valná hromada nejvyšším orgánem, je „zodpovězena rozhodnutím Nejvyššího soudu.
- Na s. 9 tvrdí, že výčet věcí zařazených do působnosti valné hromady není kogentní.

- Na s. 15 tvrdí, že obchodní zákoník nemůže „definitivním způsobem“ stanovit, jaká část zisku se rozdělí mezi společníky.
- Na s. 32 tvrdí, že smlouva o výkonu funkce musí mít písemnou „podobu“, apod.

Přes uvedené výhrady považuji práci za způsobilou k obhajobě.

V Praze dne 15. září 2008

JUDr. Ivana Štenglová